

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

HALKIN KURTULUŞU REVİZYONİSTLERİ KAMBOÇYA HALKININ RUS SOSYAL EMPERYALİSTLERİNİN UŞAĞI
VIETNAM İŞGALCİLERİNE KARŞI VERDİĞİ YURT SAVUNMASI SAVAŞINI GERİCİ BİR SAVAŞ OLARAK KARALİYOR!

YAŞASIN KAMBOÇYA-ÇİN-VİETNAM PROLETERYASI VE HALKLARININ KARDEŞLİĞİ! KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM!

**İşçiler, Köylüler, Emekçiler !
Yurtseverler, Devrimciler, Yoldaşlar !**

Bundan bir süre önce gazeteler ve radyolar Kamboçya'nın Vietnam tarafından işgal edildiğini duyurdular. Ardından da Çin'in Vietnam'a saldırdığı haberi verildi. Bu gelişmeleri uşak basın ve komprador patron-ağa devletinin yayın araçları işlerine geldiği gibi vererek gerçekleri gizlemeye; biz emekçilerin gerçekleri görmemizi engellemeye çalıştılar. Bu işgal hareketini sanki Kamboçya Vietnam tarafından işgal edilmemiş de, Kamboçya'da halkın bir bölümü ayaklanarak POL POT yönetimini devirmiş gibi yansıttılar. Vietnam'ın bu saldırı hareketi kendisine "devrimci", "proleter devrimci" vs. diyenlerin gazete ve dergilerinde de yer aldı. Ama onlarda gerçekleri halktan gizleme konusunda adeta uşak basınla ve Rus sosyal-emperyalizminin uşaklarıyla yarıştılar. Gerçeklerin böyle sine ters yüz edilerek aktarılması, saldırıya uğrayan; devlet bağımsızlığı ve bütünlüğü elinden alınan Kamboçya olduğunu gözlerden gizlemek içindi. Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden proleterya ve halkının bu saldırıyı kendisine yönelmiş bir saldırı olarak kavramak ve bütün gücüyle Kamboçya halkının yanında yer almasını önlemek içindi.

Saldırmanın Vietnam sosyal-faşist yönetici kliği ve onun ardındaki Rus sosyal emperyalizmi olduğunu gözlerden gizlemek içindi.

Daha sonraki gelişme içerisinde bu kez Çin'in Vietnam'a saldırı düzenlediği haberi verildi. Bu kez saldırgan olan Çin'di.

Kısa zamanda ortaya çıkan bu gelişmeleri pek çoğumuz kavramakta, değerlendirmekte güçlük çektik. Kendilerine "sosyalist" diyen bu ülkeler arasındaki ilişki ne idi? Sosyalist bir ülke başka bir ülkenin devlet bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne göz diker mi? Bu olaylar birer raslantı mıdır? Hayır! Geçmişte sosyalist olan Çin ve Vietnam bugün emperyalist sistemin birer parçası olmuşlardır. Çin başını ABD emperyalizminin çektiği kamp ile her geçen gün bağlarını

geliştirirken, Vietnam başını Rus sosyal-emperyalizminin çektiği sosyal-emperyalist kampın bir parçası olmuştur. Bunlar ilişkide oldukları emperyalistlerin çıkarlarına uygun bir siyaset izlemektedirler. Aradan geçen bu süre olayların birer raslantı değil, birbirini takip eden bir zincirin halkaları olduğunu iyice açığa çıkarmıştır. Şimdi olayları daha sıhhatli değerlendirebiliriz; Türkiye proleteryasının ve emekçi halk kitlelerinin bu olaylardan çıkarması gereken dersleri ortaya koyabiliriz.

Kamboçya'nın Vietnam birlikleri tarafından işgal edilmesi karşısında Partimiz daha baştan Kamboçya halkının yanında yer almıştı. Partimiz, Kamboçya halkını, onun meşru yönetici hükümetini desteklemişti. Çünkü bu hareket, hangi nitelikte olursa olsun bir ülkenin devlet bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü çığneyen, yok eden bir işgal hareketi idi. Üstelik Kamboçya herhangi bir ülke, emperyalizmin denetimindeki bir ülke değil, bağımsız ve halk demokrasisinin hüküm sürdüğü bir halk cumhuriyeti idi. Rus sosyal-emperyalistleri ve onun ülkemizdeki uşakları ne kadar gizlemeye çalışsalar da; Uzak doğu Asya'daki Vietnamlı Lejyonerleri Kamboçya'yı işgal ettiklerini utanmazca yalanlarla ne kadar örtmeye uğraşsalar da gerçek bu idi. 100.000 (yüzbin) aşkın Vietnam kuvvetleri sirtlarına dayadıkları Rus sosyal-emperyalizminin de desteğinde Kamboçya'yı işgal etmişti.

Daha sonraki gelişimi içinde Kamboçya hükümetinin ve halkının yanında olduğunu, onları desteklediğini söyleyen Çin'in karşı-devrimci yöneticileri bu kez Vietnam'a bir saldırı başlattılar. Çin yöneticileri "hareket sınırlıdır", "bir karış bile toprak istemiyoruz" sözlerinin yanı sıra Vietnam topraklarına günlerce saldırı düzenledi. Bu saldırı sonunda çatışmalarda binlerce emekçi, bu saldırılarda en küçük bir menfaati olmadığı halde öldü, yaralandı, sakat kaldı. Partimiz aynı kararlı tavırla daha önce saldırgan durumunda olan Vietnam'ı nasıl lanetledi ve ona karşı çıktı ise, bu günde Çin'in bu saldırgan-ışgalci girişimini nefretle lanetlemektedir.

Çin'in karşı-devrimci yöneticileri başını ABD'nin çektiği emperyalist kampında onayını alarak bu saldırı hareketini planlamıştır. Tıpkı Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısında olduğu gibi hiç bir devrimci amaca sahip değildir. Tersine, sosyal-emperyalistlere karşı başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyonun hizmetinde; karşı-devrimci bir girişimdir. Kamboçya halkına destek bu hareketlerle sağlanamaz.

Bugün devlet bağımsızlığı çığnarak işgal edilmiş olan Kamboçya'da halk şimdi dağlara çekilmiştir. Her zaman olduğu gibi dağlar, saldırıyı alt etmek için Kamboçya halkının destek üsleri olmuştur. Kamboçya halkının şimdi yürüttüğü gerilla savaşını; işgalci Vietnam birliklerine karşı verilen halk savaşını hepimiz desteklemeliyiz. Çünkü bugün bütün dünya proleteryanının ve ezilen halklarının çıkarı Kamboçya'nın geçmişte ABD'nin şimdi ise Rus sosyal-emperyalizminin uşağı olmasında değil; bağımsız bir ülke olmasından yanadır. İşgalcilerin kurduğu kukla hükümeti değil; Kamboçya halkının meşru olan Kamboçya Demokratik Halk Cumhuriyetini desteklemekten yanadır. Kamboçya'da işgalcilerin kovulmasından, Rus sosyal-emperyalizminin kanlı emellerinden ve onun kuklası Vietnam sosyal-faşist yönetici kılığının teşhirinden ve mazlum halklara uzattıkları ellerinin kırılmasından yanadır. Onların Kamboçya'da kurdukları kukla hükümetin yerle bir edilmesinden yanadır.

Proleteryanın ve halkların çıkarlarının en kararlı savunucusu olan biz komünistler, işte bu yüzden Kamboçya halkının ve tüm dünya proleteryanı ve halklarının çıkarlarına olan bu talepleri destekliyoruz ve savunuyoruz. Kamboçya halkının işgalcilere karşı yürüttüğü yurt savunması savaşını kararlı bir şekilde destekliyoruz.

Çünkü bu yapılmadan dünya halklarının emperyalizm ve sosyal-emperyalizme karşı direniş savaşlarına, proleteryanın sosyalizm ve komünizm uğruna yürüttükleri mücadeleye sahip çıkamaz. Hiç kimse bu desteği sağlamaksızın komünist sıfatını kullanmaya hak kazanamaz.

Kamboçya'nın işgaline karşı çıkmak sadece biz komünist devrimcilerin görevi değildir. Kendisine devrimci, demokrat, yurtsever diyen herkes; bütün güçler gerçek demokratlığın ve yurtseverliğin yolunun bugün kamboçya işgaline karşı çıkmaktan geçtiğini bilmelidir. Bu işgale bütün barışsever güçler karşı çıkmak zorundadır. Çünkü bu işgal, emperyalizmin güdümündeki her işgal hareketi gibi bir ülkenin sadece devlet egemenliğini ve toprak bütünlüğünü ihlal etmek, onu çığnemekle kalmamaktadır. Aynı zamanda bu yeni bir emperyalist savaş kışkırtıcılığı politikasının parçasıdır. Bugün Rus sosyal-emperyalizminin de baş kışkırtıcılarından biri olduğu yeni bir emperyalist dünya savaşına doğru atılan adımların bir devamıdır.

İşte bütün bu nedenlerle, Kamboçya'nın işgal edilmesi, tüm dünya proleteryanı ve halklarını, yurtsever, devrimci, demokrat, barıştan yana olan tüm güçleri yakından ilgilendirmektedir.

Oysa bugün ülkemizde kendisine "sosyalist" diyen Rus sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal faşistler Kamboçya'nın işgal edilmesini büyük bir sevinçle alkışlamaktadırlar. Bunlar birde utanmadan Kamboçya'nın "kurtarıldığı" yalanını yaymakta; bir ülkenin Rus sosyal-emperyalizmi veya onun uşakları tarafından işgal edilerek kurtarılacağı şeklinde propoganda yapmaktan çekinmemektedirler. Zaten bunlara göre halkımızın kurtuluşu da ülkemizin Rus sosyal-emperyalizminin veya uşaklarının işgaline olacaktır. Bunlar ABD ve diğer emperyalistlere karşı Rus sosyal-emperyalizminin uşaklığını yapan faşistlerdir.

TİKP-Aydınlık karşı-devrimcileri ise sözde Vietnam'un işgal hareketine karşı çıkmaktadır. Ama gerçekte ise onun amacı Kamboçya'nın Çin'in ve başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyonun bir peyki olmasıdır. Bunlar bu karşı-devrim-

ci amaçlarını gizlemek için "işgale karşı" olduklarının propogandasını yapmaktadırlar.

Bunlar dışında kendilerine "proleter" devrimci diyen çeşitli oportunist gruplar ise bu işgal hareketini can havliyle geçiştirmeye çalışmakta, Kamboçya halkına karşı işgalci güçleri el altından desteklemektedirler. Bunlar işgal hareketini sanki hiç bir şey olmamış gibi geçiştirmeye çalışmışlardır. Çin ile Kamboçya ilişkisini ön plana çıkararak Vietnam işgalcileri temize çıkarmaya; bu işgal hareketini karşı-devrimciler arasında bir şey gibi göstermeye çalışmışlardır. Ülkemizde bu tip bir tavır takınan sözde "proleter" devrimcilerden birisi de Halkın Kurtuluşu (HK)nun revizyonist şefleridir.

HALKIN KURTULUŞU ŞEFLERİ RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN YEDEĞİNDE İLERLİYORLAR !

Halkın Kurtuluşu (HK) teorisyenlerinin yüzleri en son Kamboçya'nın işgalıyla bir kez daha açığa çıkmıştır. Onlar, yeni bir emperyalist savaşın baş kışkırtıcılarından biri olan Rus sosyal emperyalistlerinin Çin'deki Hitlervari kışkırtıcı ve saldırgan tutumlarını, sözde devrimci görevliliklerle ve güya sosyal-emperyalistleri eleştirerek karartmaya, esas hedefi bahar sisyle belirsizleştirmeye çalışıyorlar. Dünya halklarının gözleri önünde ceryan eden bu gerçekler, kıvırtmalarla, ona da buna da çata keskin devrimci pozlarıyla örtbas edilemeyecek kadar apaçık ve çıplak gerçektir.

Kaçmayın ve yılan gibi kıvrılmayın! Cevap verin: Çin'deki saldırgan kimdir? Toprakları çığneyen bağımsızlığı ve devlet egemenliği yokedilen, savunma durumunda olan kimdir? Size göre eğer ortada bir istila varsa, bu hangi sınıfların veya devletlerin hangi politikasının bir devamıdır ?

Hiç kimse Kamboçya'nın Rus sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçileri Vietnam sosyal faşistleri tarafından yüzünü aşkın askerle işgal edildiği gerçeğini Türkiye proleteryanının ve halkının gözlerinden gizleyemez. Hiçbir revizyonistin karalama propogandası, Kamboçya halkının dağlarda, ormanlarda, köylerde ve şehirlerde işgalcilere karşı verdiği direnme savaşını; yurt savunması savaşını karalayamaz; bu, yüreğinde yurtseverliğin mayası olan hiçkimseyi etkileyemez. Her şey gün gibi açıktır. Bu savaş, Rus sosyal-emperyalistlerinin yeni bir dünya savaşını kışkırtma yolunda attığı yeni bir adımdır. Sosyal emperyalistler, işbirlikçileri Vietnam bürokrat bürokrat burjuvazisinin "Çin'deki Federasyonu" konusundaki genişlemeci iştahını da kabartarak, onları (tıpkı Küba bürokrat burjuvazisi gibi) kendi emperyalist amaçları uğrunda bir piyon gibi kullanmışlardır.

Kamboçya'nın işgali konusunda tüm emperyalistlerin tavrı açığa çıkmıştır. ABD başta olmak üzere diğer emperyalist devletler (Kamboçya'nın işgali Rus sosyal-emperyalistlerini güçlendirdiği için) Çekoslovakya işgaline karşı çıktıkları gibi buna da karşı çıkmışlardır. Fakat onlar bu karşı çıkışla birlikte POL POT iktidarına da ateş püskürmekten geri kalmamışlardır. Kamboçya halkının Amerikan batakhanelerini yok etmesi, kompradorları, bankerleri, faşist subay ve polisleri, spekülörleri, faizcileri, uyuşturucu madde ve kadın tacirlerini, kısacası Amerikan emperyalizminin tüm suç ortaklarını ve çürüttüğü yığınları tarlalara sürmesi, inşaat tümenleri halinde üretime sokması, onların yüreğine bıçak gibi oturmıştır. Kamboçya halkının işkencileri eli kanlı silahlı karşı devrimcileri, casusları vs. kurşuna dizmesi onları çileden çıkarmıştır. Emperyalistlerin ve dünya gericilerinin POL POT iktidarına lanet okuması sebepsiz değildir. Aynı laneti, aynı sebepten dolayı Rus sosyal emperyalistleri ve işbirlikçileri de okumaktadır. Halk kooperatiflerini ve komünlerini dağıtan işgalci Vietnam ve kuklası Heng Samrin iktidarı tarlalarda çalışanların İnom Fen'e geri

dönmelerinin sağlandığını, inşaat tümenlerinin dağıtıldığını, herkesin bir kazandan yemek yemesinin artık son bulduğunu ilan ederek tüm emperyalistlerin ve gericilerin teveccühünü kazanmaya çalışmaktadır. Emperyalistlere avuç açmayan kendi gücüne dayanarak kalkınmaya çalışan onurlu Demokratik Kamboçya'yı Vietnam ordusu ve Rus sosyal emperyalizminin tanklarıyla çiğneyen kukla Heng Samrin iktidarı, şimdi tüm emperyalistlerle Kamboçya'ya yardım etme ve yatırım yapma konusunda ilişkiler kurmaya hazır olduğunu açıklamaktadır.

HK revizyonistlerinin yüzlerini iyi tanımak için Rus sosyal-emperyalistlerinin ve uşaklarının Kamboçya'nın işgali konusundaki tavırlarına bakmalıyız. Bilindiği gibi Rus sosyal-emperyalistleri ve uşakları Kamboçya'nın Vietnam tarafından işgal edilmediğini, Pnom Penh'e giren kuvvetlerin "Ulusal Kurtuluş Cephesi (FUNSK)" kuvvetleri olduğunu, Vietnam'ın ise "zalim POL POT iktidarını deviren" FUNSK'a yardımcı olduğu yalanını yaydılar. Büyük bir yüzsüzlükle yüzünü aşkın Vietnam işgal ordusunun Kamboçya ve Pnom Penh'e girişini gözlerden saklayarak bu işgali "FUNSK'un bir isyanı olarak gösterdiler. Ne acıdır ki, HK'nun revizyonist teorisyenleri de bu sosyal emperyalist koroya katıldılar. Onlar HK gazetesinde Kamboçya'nın işgalini halkıza şöyle yansıttılar:

" Kamboçya başkenti, iktidardaki Pol Pot hükümetine karşı çıkan silahlı kuvvetler tarafından ele geçirildi. Pnom Penh'i işgal eden güçler kendilerine Ulusal Birlik Cephesi adını takanlardır. Bu güçlerin başlıca destekçisi Vietnam ve Sovyetler Birliği yönetimleridir" (sayı 143, sf 7)

Hayır revizyonist baylar! "Kamboçya başkenti iktidardaki Pol Pot hükümetine karşı çıkan silahlı kuvvetler tarafından ele geçirilmedi. Yüzünü aşkın Vietnam işgal kuvvetleri, Rus ve Küba danışmanları tarafından ele geçirildi. "Silahlı kuvvetler diye göstermeye çalıştığınız bir avuç milli hain Heng Samrin ve haydutları ise avcı zağarı gibi işgal kuvvetlerine yol gösterdi. HK revizyonistleri kukla Heng Samrin ve haydutlarıyla Kamboçya halkı arasındaki çatışmayı "Kamboçya halkı birbirine kirdirildi" diye gösteriyor. Bu milli hainlerin suçlarını (bilerek veya bilmeyerek) örtbas etmekte başka birşey değildir.

HK revizyonistleri aynı yazıda Kamboçya'nın Vietnam tarafından saldırıya uğradığına ve işgal edildiğine dair tek kelimeyle (açık bir şekilde) söz etmiyorlar. "Çin-Kamboçya revizyonistleri, hegemonyacı emeller uğruna Vietnam'a karşı doğrudan kışkırtmaya giriştiler" diyerek, Vietnam'ın ise bu durum karşısında çaresiz kaldığını ve bu çaresizliğinden dolayı hata işlediğini bakın nasıl hınzırca ifade ediyorlar: "Ancak bütün bu kışkırtmalara rağmen Vietnam yönetimi, Brejnev revizyonizmine mi boyun eğmeyi istiydi?" İşin dikkat çekici yanı, revizyonistlerin yazısında Rus sosyal-emperyalistlerinin Vietnam revizyonistlerini Kamboçya'ya karşı kışkırtıklarına dair bir tek açık yer almamasıdır. Ayrıca bunlar; Kamboçya halkının işgalcilerle karşı direnişini; "Vietnam-Kamboçya çatışması ve Pnom Penh'in işgali, bölge üzerinde aynı hegemonyacı ve karşı devrimci amaçları güden Sovyet ve Çin emperyalistleri arasındaki çelişkinin parçasıdır" (agy) diyerek bir çırpıda gerici olarak karalıyorlar.

İşte HK revizyonistlerinin iğrenç yüzü ve sinisi taktiği böyle beliriyor. Kamboçya işgalinde baş kışkırtıcı ve baş suçlu olan Rus sosyal-emperyalistlerini gözardı etmek, Vietnam sosyal-faşistlerinin emellerinden söz etmemek, Vietnam saldırısını ve işgalini açıkça kınamamak, Kamboçya halkının işgalcilerle ve milli hainlere karşı verdiği direnme savaşını emperyalistler arası çelişkinin bir parçası olarak görmek suretiyle karalamak.. Bu, bilerek veya bilmeyerek Brejnev'in ekmeğine yağ sürmektir. Ayrıca HK revizyonist

leri, Rus sosyal-emperyalistlerinin bu somut olayda esas kışkırtıcısı ve saldırgan niteliğini gizlerken, bunu "üç dünya teorisine" karşı "çıkma" görünümünü altında yaptıkları için, "üç dünya" modern revizyonizmi güçlendirmekte, "üç dünya" cıllara, "sosyal faşistlerle, üç dünya teorisini reddedenler aynı çizgiyi savunuyorlar" şeklinde demagoji yapma imkanı vermektedir; "üç dünya teorisi"ne karşı mücadeleyi arkadan hançerlemektedirler.

HK revizyonistleri aynı yazıda karşı-devrimci Çin yönetiminin Avrupa'da savaş kışkırtıcılığı yaptığını söylüyorlar.

Çin'in genel olarak dünyada özel olarak da Avrupa'da savaş kışkırtıcılığı söylemek, gerçekleri tepetaklak etmektedir. Çin bir emperyalist savaş tehlikesinin giderek arttığını görüyor. Etrafını kuşatmış olan Rus sosyal-emperyalistlerinin eninde sonunda kendisine saldıracağından ödü kopuyor. Çin bürokrat burjuvaları ve takipçileri sosyal emperyalist yayılmaya karşı dünya halklarının mücadelsine değil, esas olarak ABD'nin başını çektiği kapitalist-emperyalist bloka ve bunların uşaklarına güveniyor. Yüzbinlerce halkın hesap sormak için ayağa kalktığı bir dönemde İran Şah'ının kapısını çalmalarının, Japon ya anlaşmalarının, Tayland faşist diktatörlüğü ile bağları sıklaştırmalarının, son olarak da Teng'in Amerika'ya ucnmasının sebebi budur. Çin'in uzakdoğu'daki politikası genel olarak sosyal emperyalist yayılmayı engellemek, özel olarak da Rus sosyal-emperyalistlerinin Çin'i kuşatma planlarını bozmak ve bu bölgedeki ülkelerle işbirliğini geliştirmek, durumunu sağlamlaştırmaktır. Çin'in Çinhindi'deki politikasını bu duruma göre değerlendirmek gerekir. Çin Rus sosyal-emperyalistlerinin uşakları Vietnam vasıtasıyla Çinhindi'ni ve Güneydoğu Asya'yı yutma girişimlerine karşı çıkan her ülkeyi harekete destekliyor. Kamboçya, Rus ve Vietnam sosyal-faşistlerinin "Çinhindi Federasyonu" planının gerçekleşmesinin önünde çetin bir engel idi. Çin bu engelin ne pahasına olursa olsun direnmesini, Rus sosyal-emperyalistlerine ve uşakları Vietnam'a boyun eğmemesini istiyordu. Çünkü aksi taktirde Vietnam ve Laos'dan sonra Kamboçya'nın da teslim olmasıyla emperyalistler Çin'in güneyindeki mevzilerini çok güçlen dirmiş olacaktı. Bunu engellemek için Çin

Kamboçya'ya elinden gelen yardımı esirgemiyor ve bu arada Pol Pot iktidarını da kendine bağlı uşak bir iktidar haline getirme emeliyle hareket ediyordu.

Peki, bu şekilde hareket eden Çin, şimdiden "emperyalist" olarak, "savaş kışkırtıcısı" olarak değerlendirilebilir mi? HK'nun revizyonist şefleri böyle değerlendiriyorlar. Ama bunun gerçeklerle en küçük bir ilgisi yoktur.

Rus sosyal-emperyalistlerinin Vietnam'daki uşakları vasıtasıyla gerçekleştirdiği Kamboçya işgali, adeta tüm dünyaya karşı açık bir meydan okumaydı. Aynı zamanda bu, Çin'i kuşatma planının da bir parçası idi. Bu sırada Çin Halk Cumhuriyeti'nin yönetimini gaspeden karşı-devrimcilerin başı Teng, ABD'yi "gezme"te; Japonya ile anlaşmakta; Formosa ile birleşme çalışmalarını yapmakta idi. Çin başını ABD'nin çektiği emperyalist kampa iyice yanaşmakta, aradaki engelleri tek tek kaldırmakta idi. Çin'in bunlara bağlı olarak izlediği siyaset, başını ABD'nin çektiği kampın çıkarına uygun olarak izlenen emperyalist bir siyasettir. Çin bu emperyalist siyaseti Uzak Doğu Asya'da ve dünya ölçüsünde uygulamaya çalışmaktadır. Ve işte Çin'in "savaş kışkırtıcılığı" ni bu anlamda ele alabiliriz. Savaş kışkırtıcılığı emperyalizmin özünden kaynaklanmaktadır. Ve emperyalist bir siyasetin her parçasında vardır. Ama bizzat Çin'in bugünkü sosyo-ekonomik yapısı onun emperyalist bir devlet olmadığını göstermektedir. Ayrıca Çin bugün bir dünya istememektedir. Bununla beraber Rus sosyal-emperyalizminin tehdit ve yayılmacılığına karşı ona .

boyun eğen "teslimiyetçi" bir politika değil, başını ABD'nin çektiği diğer emperyalistlerle ve uşaklarıyla birlikte "aktif bir savunma" politikası izlemeye çalışmaktadır. Bugün Çin'in Balkanlarda ve Uzakdoğu'da gerçekleştirmeye çalıştığı şey, diğer emperyalistler ve uşaklarıyla birlikte Rus sosyal-emperyalizminin kuşatılmasında planıdır. Bu politika ise doğrudan doğruya sosyal-emperyalistlerin dışındaki emperyalistlere, özellikle de diğer bir baş savaşı kışkırtıcısı olan ABD emperyalizminin işine yaramakta; onun savaş kışkırtıcısı politikasının bir uzantısı olarak görev yapmaktadır.

Rus sosyal-emperyalistlerinin desteğinde gerçekleştirilen Kamboçya işgali sırasında, Teng'in "ABD Ziyareti"nde Çin'in Vietnam'a saldırı planı hazırlanmıştır. Daha sonra ise Çin Vietnam'a saldırıyı başlatmıştır. Çin açısından bu saldırının beş başlıca amacı vardır.

Birincisi: Bu saldırıyla Çin, Rus sosyal-emperyalistlerinin çevresinde ördüğü ve son halkası da Kamboçya işgali gerçekleştirilerek tamamlanmak istenen kuşatma zincirini kırmak istemektedir. Çünkü bugünkü durumda, bir yandan Afganistan'dan diğer uca ise Çin hinde'ndeki

uşakları vasıtasıyla sosyal emperyalistler Çin'in etrafını kuşatmış durumdadır. İşte son Kamboçya işgali bu kuşatma planının da bir parçası idi.

İkincisi: Bu saldırıyla Çin, birincisinin yanısıra ve sosyal emperyalist kuşatma planına alternatif olarak, Uzakdoğu'da "müttefik" kabul ettiği, başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyonun güç kazanmasını sağlamak istemektedir. Çünkü bugün Çin'in politikasını tayin eden şey, ilk önce çeşitli ülkeleri kendine bağlamaya çalışmak, bunun olmadığı yerde ise bütün gücüyle Rus sosyal emperyalistleri dışındaki emperyalistler ve onların uşaklarıyla her alanda işbirliğini geliştirmek, onları desteklemektir.

Üçüncüsü: Bu saldırıyla Çin, Vietnam'ı "cezalandırmak" ve dünya halklarının gözünde "işgalciye karşı aktif bir şekilde direnme" sinden ötürü puan toplamak istemektedir. Karşı-devrimci elebaşısı Teng'in şimdi Vietnam'a karşı yürüttükleri saldırı ile, 1962 yıllarında Çin kızıl ordusunun Hindistan'a girişi arasında akrabalık kurmaya çalışması bu yüzdendir. Halbuki o dönemde ABD emperyalistleri Çin Halk Cumhuriyetini kuşatma ve proleterya diktatörlüğünü yıkmaya planlarının bir parçası olarak Hindistan'daki uşaklarını ÇHC üzerine sürmekte idi. Hint kuvvetleri sık sık sınır ihlallerine başvurmakta; Çin topraklarına sürekli saldırılar düzenlemekte idi. Bunun üzerine Çin Kızıl Ordusu Hindistan'a girmiş, tüm saldırı mevzilerini yerle etmiş ve bir karış bile toprak istemediğini belirterek geldiği gibi geri çekilmişti. Mao Zedung yoldaşın önderliğindeki ÇHC'nin saldırgan karşı bu kararlı ve tavizsiz politikası tüm dünya proleteryası ve halkları nezdinde derin bir saygı yaratmıştı. Bu konuda bazı burjuva çevreler bile "dünyada ilk kez bir ülke işgal ettiği topraklardan kendi isteği ile çekildi" diyerek ÇHC'nin hiç bir saldırgan emeli olmadığını itiraf etmek zorunda kalmışlardı. Bu yüzden Teng ve şurasının bugünkü saldırgan tutumlarıyla, Mao Zedung dönemindeki bu hareket arasında benzerlik kurmaya çalışmaları boş bir çabadır; sahtekârlıktır.

Çünkü her şeyden önce o zaman Çin'de proleterya diktatörlüğü hüküm sürmekte idi. Bu gün ise iktidar bir avuç karşı-devrimci modern revizyonist unsur tarafından gaspedilmiştir.

O zaman Çin emperyalizme karşı kararlı bir politika izlemekte; onlarla ittifak bir yana emperyalistlere en küçük bir prim bile vermemekte idi. Bugün ise Çin Rus sosyal emperyalizmine karşı "kararlı bir politika" adına ABD ve diğer emperyalistlerin Uzakdoğu'da "sağlam bir müttefiki" haline getirilmiştir.

O zaman Çin'in Hindistan'daki saldırı mevzi-

lerini dağıtma hareketine de yol gösteren Marksist-Leninist devrimci ilkeler vardı. Bugün ise Çin'in politikasını tayin eden şey, karşı devrimci amaçlardır.

Dördüncüsü: Bu saldırıyla Çin, Kamboçya'da işgalcilere karşı direnen Pol Pot yönetimine soluk aldirmek istemektedir. Ama onun amacı Kamboçya'nın bağımsızlığı kavuşması, halkının kurtulması değildir. Çin Kamboçya'nın kurtulmasını değil, "kurtuluş"(!) un kendini Çin'in kucağına atarak gerçekleşmesini ve Pol Pot'un tamamen kendi uşağı haline gelmesini istemektedir.

Beşincisi: Bu saldırıyla Çin dikkatleri kendi iç sınıf mücadelesinden uzaklaştırmak, "seferberlik" sloganları ile mevcut kapitalist restarosyonu hızlandırmak istemektedir.

İşte Çin bu ve benzeri amaçlarla Vietnam'a saldırmıştır. Ama bu saldırının bugünkü şartlar da uzun süreli olması güç bir ihtimaldir. Bu saldırı daha ilk günden Uzakdoğu'yu bir ateş çemberinin içerisine almış; burayı emperyalistlerin bir kuvvet gösterisi alanına dönüştürmüştür.

Bugün Çin Vietnam'a bir saldırı düzenlenmiş olmasına rağmen, bir çoklarının iddia sının tersine bir dünya savaşı istememektedir. Çin'i önce (haklı olarak) büyük devlet şoveni mi ile eleştiren iki ay sonra ise onu (yanlış ve küçük burjuva aceleciliğiyle) "sosyal-emperyalist" ilan edenler Çin'in bir dünya savaşı istediğini ve bunun için savaş kışkırttığını söylemekle yanılıyorlar. Çünkü birinci olarak Çin, bugünden emperyalist bir ülke olarak nitelendirilemez. İkinci olarak, Çin'in sanayisini geliştirmesi, güç toplaması, emperyalistler ve uşaklarıyla ekonomik, siyasi, vb. ilişkilerini geliştirmesi için zamana ihtiyacı vardır. O, yeni bir dünya savaşının bugünkü şartlar da kendisi için zararlı olacağını; bu savaştan karlı çıkamayacağını bilmektedir.

Sonuç olarak bu konuda yanlış, anti-ML tezleri savunan HK'nın revizyonist şefleri son derece tehlikeli bir yolda; onları karşı-devrimle birleştirmeye götürecek bir yolda ilerlemektedirler. Onlar partimizin kurucusu ve önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaşımızın Marksist-Leninist görüşlerine karşı başlattıkları ve saldırı ve PDA'vari düşmanlık çizgilerini Mao Zedung'u da inkar ederek daha da derinleştirmiş, başını Rus sosyal-emperyalistlerinin çektiği modern revizyonist koroya cılız ve titrek bir sesle katılmışlardır. Bu yüzden onların Kamboçya işgali karşısında takındıkları gerici tutum hiç kimse için şaşırtıcı olmamıştır. Bugün Rus sosyal emperyalistleri ve onların uşakları; Brev Brejnev'ler, İ. Bilen'ler, Le Duan'lar Kamboçya'daki "başarı"larını sevinç naralarıyla ilan ediyorlar. Bu sevinç naralarına cılız ve titrek seslerle bir de HK'nın revizyonist şefleri gibileri eşlik ediyorlar.

Geçmişte ABD emperyalistlerini ve uşaklarını altetmesini bilen Kamboçya halkı, şimdi dağlar da Rus sosyal-emperyalistlerini ve onun uşaklarını altetmenin, onlara da unutamayacakları bir ders vermenin hazırlığı içindedirler. Kamboçya halkının ABD emperyalizminin tanklarına, toplarına ve uşaklarına karşı başarıya ulaştıran halk savaşının muzaffer bayrağı bu kez de sosyal emperyalistlerin tanklarının, toplarının ve kukla Heng Samrin hükümetinin üzerlerine diki- lecektir. Zafer haklı olan Kamboçya halkının olacaktır.

- YAŞASIN KAMBOÇYA HALKININ İŞGALCI RUS SOSYAL EMPERYALİSTLERİ VE UŞAKLARINA KARŞI HAKLI MÜCADELESİ !
- YAŞASIN KAMBOÇYA-ÇİN-VİETNAM PROLETERYASI VE HALKLARININ KAR EŞLİĞİ !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM!
- KAHROLSUN KARŞI-DEVİRİMÇİ ÇİN YÖNETİMİ !
- KAHROLSUN KUKLA HENG SAMRİN YÖNETİMİ !